

Eenmaal binnen begint hij een paringskamer te graven en als deze klaar is begint hij een chemische stof uit te scheiden waarvan de lucht de vrouwtjeskever moet lokken. Een mannetje paart met twee tot drie vrouwtjes waarna deze verder graven onder de schors. In de noordelijke streken overwinteren de larven onder de schors of bij de wortels van de boom. Op deze manier kan de letterzetter bij droog, warm en windstil weer zich redelijk snel vermeerderen. Om een gezonde boom succesvol aan te vallen zijn ongeveer 4000 tot 6000 letterzetters nodig. De boom kleurt dan geleidelijk bruin bij gebrek aan voedingsstoffen en sterft af.

Ook de klaproos bloeit weelderig in deze streken.

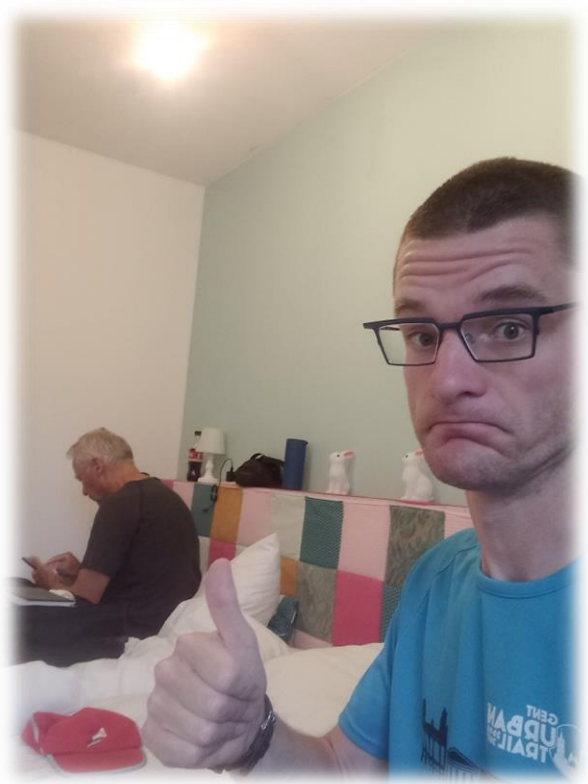
Vandaag zijn we vertrokken zonder mist. Af en toe wat zon en af en toe wat wolken maar aangename temperaturen om te wandelen.

Menselijke bewoning is in de Ardennen altijd beperkt gebleven. Door de hoogte, de afwezigheid van een temperende invloed van de zee en de onvruchtbare bodem was de omgeving weinig uitnodigend om grote woonkernen te ontwikkelen. Bovenop de harde

leefomstandigheden had de regio nog te maken met ziektes en oorlog; De pest roeide in de 17de eeuw hele dorpen uit en amper 65 jaar geleden kregen de Ardennenzen vreselijk oorlogsgeweld te verduren bij het Ardennenoffensief.

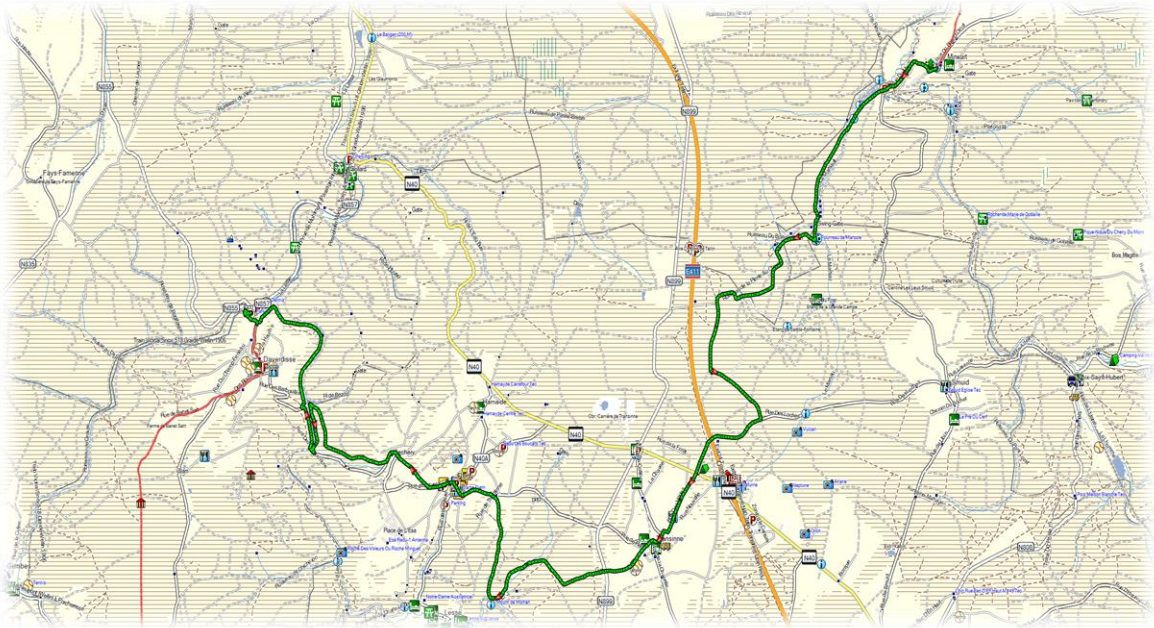

En zoals gewoonlijk geniet Christof van een heerlijke, vegetarische, maaltijd.

Zondag 27 juni 2021

- Van : Mirwart
- Naar : Daverdisse
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 6 uur

De (gewone) brem staat nu ook in volle bloei. Brem is een struik en kan een hoogte van 2 m bereiken. Brem bloeit in mei en juni. Van de twijgen van brem kunnen bezems gemaakt worden. In het verleden werd de vezel van de plant in tijden van schaarste gebruikt als

vervanger van jute. Brem bevat het giftige sparteïne dat een stimulerende werking heeft op het hart. In de fytotherapie wordt de plant daarom ook gebruikt bij hartzwakte. Ook wordt brem gebruikt bij lichte reumatische aandoeningen.

Het gebied waar de Transardennaise door trekt linkt een rits stille dorpen aan elkaar, samengesteld uit woningen opgetrokken in grijze steen en hout, harmonieus passend tussen weiden, snelstromend water en bossen. Industrie is hier grotendeels afwezig. Tot voor kort

waren de machtige bossen naast wat kleinschalige veeteelt de belangrijkste bron van inkomsten voor de schaarse bewoners.

Leisteen is eigenlijk klei die onder hoge druk werd omgevormd. Het grootste gedeelte van de Ardennen bestaat uit dit gesteente. Leisteen wordt veel gebruikt als dakbedekking maar werd

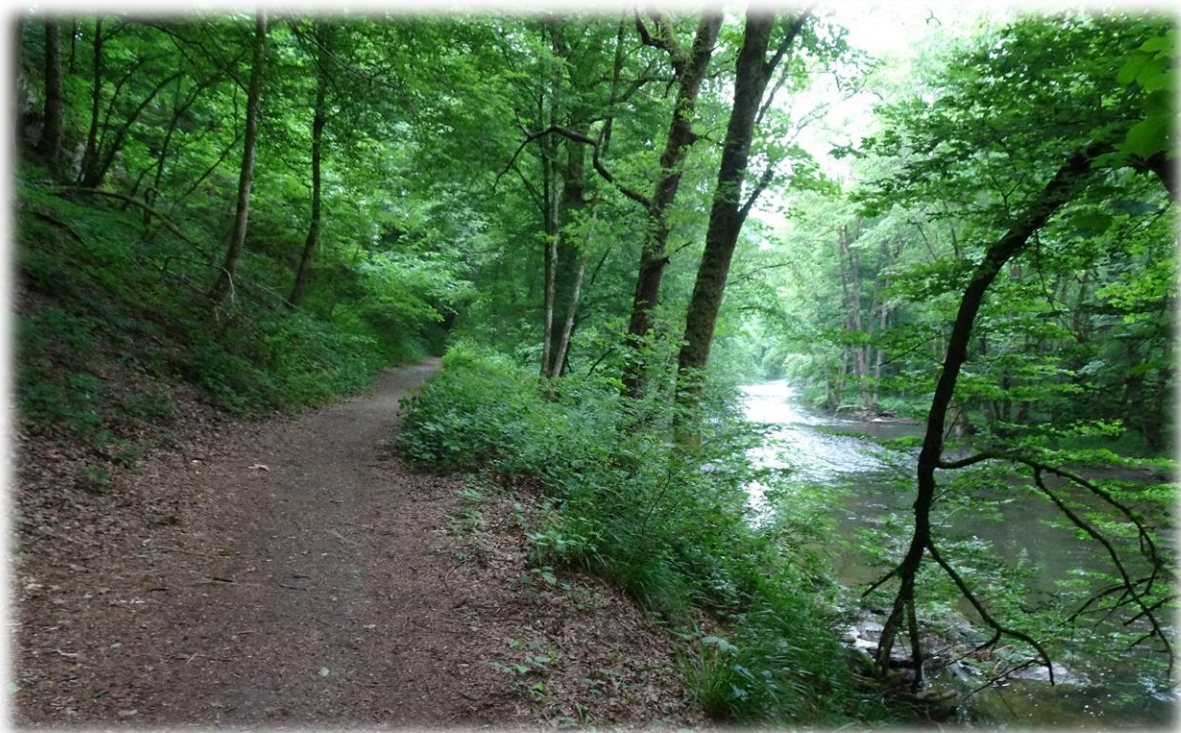
vroeger ook gebruikt als schrijfplankje, de schrijflei. Ook de onderplaten van professionele biljarttafels bestaat uit leisteen. In de oudheid droegen soldaten stukken leisteen, opgehangen aan een touw, onder hun kledij om zich te beschermen tegen pijlen en speren.

In Redu komen we dicht bij de enorme schotelantennes van het European Space Agency (ESA). Het is een beetje vreemd om hier midden in dit typisch Ardennenlandschap die ultramoderne schotels te zien, alsof ze uit outer space hier zijn gedropt. Uiteraard is deze

afgelegen plaats zorgvuldig gekozen, veraf van storende omgevingsfactoren. Sinds 1968 wordt vanuit dit grondstation gezorgd voor de communicatie, navigatie en begeleiding van een aantal satellieten die rond de aarde draaien.

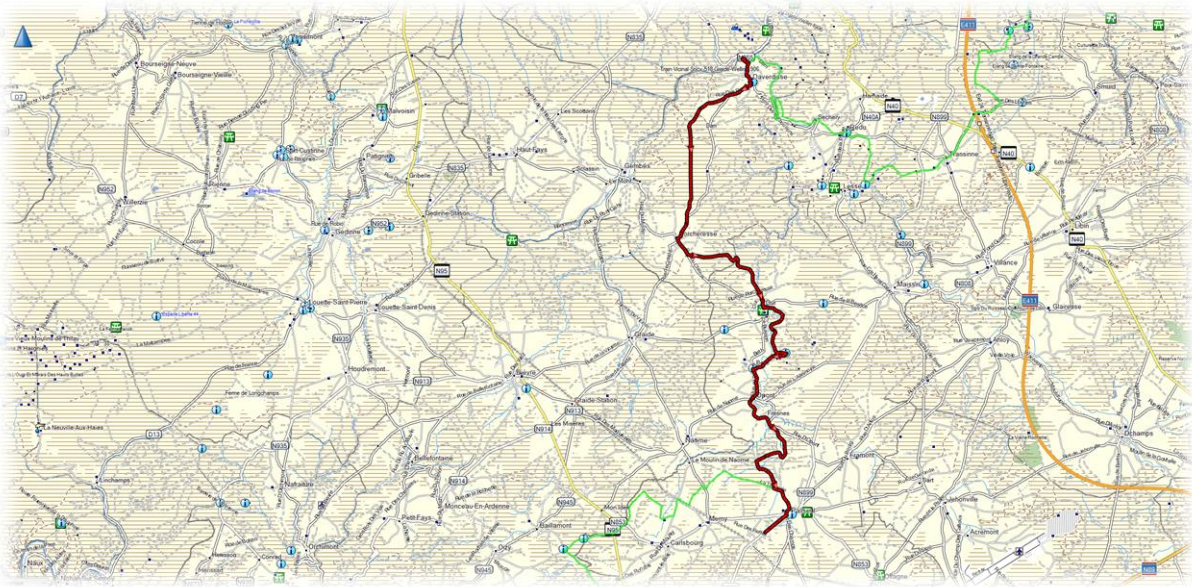

We overnachten in Le Moulin de Daverdisse. Gelegen in het hart van het Ardense woud, aan de bovenloop van de Lesse, is deze voormalige molen omgevormd tot een hotel-restaurant met 4 sterren. Het pand maakt onderdeel uit van een park van 6 ha, waar doorheen een visrijk riviertje stroomt: de Almache, die uitmondt in de Lesse. In het begin was de molen voorzien om graan te malen, en een boerderij vervulde het geheel. Met de komst van de tram, meer dan honderd jaar geleden, ontwikkelde zich een eetgelegenheid voor reizigers, en wat later een hotel.

Maandag 28 juni 2021

- Van : Daverdisse
- Naar : Paliseul
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

Vandaag vertrokken met regen. In totaal zullen we vandaag zo'n 2 à 3 uur onze regenkledij nodig hebben. De overige dagen van onze wandelvakantie is het droog gebleven.

Daverdisse telt ruim 1000 inwoners. Hiermee is het de fusiegemeente, dus inclusief deelgemeenten, met het kleinste aantal inwoners in België. Het is tevens de gemeente met de

laagste bevolkingsdichtheid. Een belangrijk deel van de gemeente wordt bedekt door uitgestrekte bossen. Het dorp Daverdisse zelf ligt in een open plek die volledig omsloten wordt door bossen.

In de Ardennen zijn er vier soorten reptielen : de hazelworm, de ringslang, de gladde slang en de zwarte adder. Enkel de beet van de zwarte adder is gevaarlijk. Het gemiddelde aantal

slangenbeten in België per jaar is echter niet meer dan twee en sedert het begin van deze eeuw is er nog geen enkele dode beet opgetekend. De zwarte adder wordt echter steeds zeldzamer.

We lopen langs de route Pierre Napoléon Bonaparte. Die verwijst naar een hoeve die hier in de buurt stond en privébezit was van de neef van Napoleon I die er in ballingschap was tussen 1834 en 1848.

Ook vandaag hebben we meermaals Martine en Jean-Pierre uit Jabbeke ontmoet.

Christof heeft altijd een paar reservekousen in de rugzak zitten voor ingeval de voeten nat geworden zijn.

We passeren enkele kapelletjes en zowel de bouwstijl als de torens, lijken wat op elkaar.

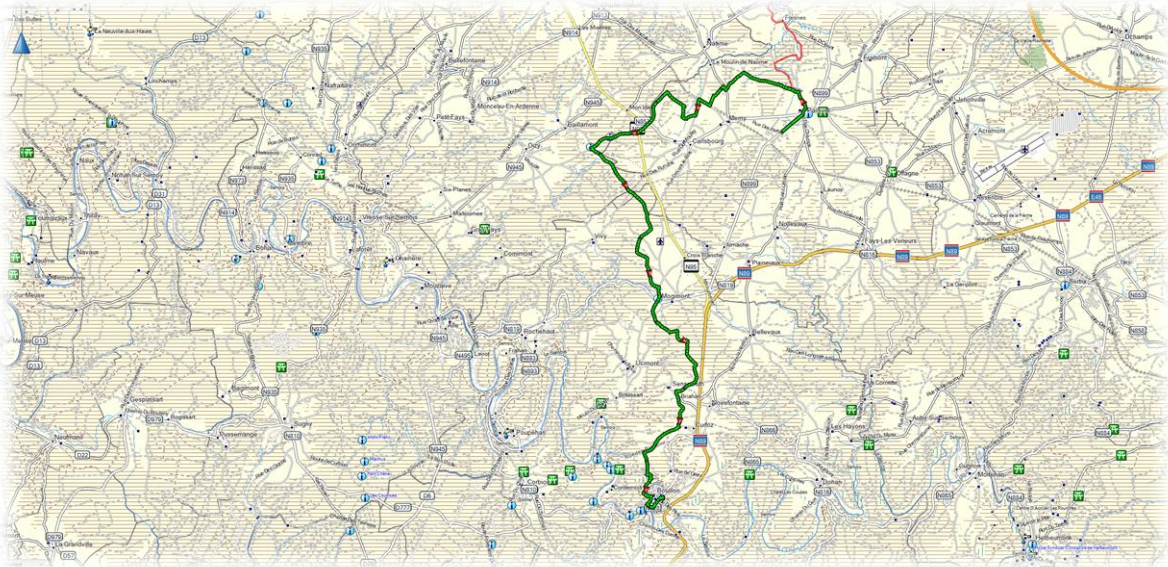
Boterbloemen in weiden zijn giftig voor het vee maar door hun onaangename geur zorgt dat het vee ze vanzelf laat staan. Vergiftiging kan wel optreden wanneer boterbloemen overvloedig voorkomen in reeds afgegraasde weiden waar weinig eetbaars overgebleven is.

De giftige stoffen worden grotendeels afgebroken wanneer de plant gedroogd wordt, waardoor hooi met gedroogde boterbloemen ertussen wel veilig is.

Dinsdag 29 juni 2021

- Van : Paliseul
- Naar : Bouillon
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

We hebben terug een mooie zonnige dag voor de boeg. De ene keer wandelen we door een mooi bos en de andere keer zitten we terug tussen de velden en weiden.

Wild hebben we niet gezien tijdens onze tocht. Evenwel zit er toch wel veel wild in de Ardennen, onder andere, meerdere wolven. Maar de wolf is zo schichtig dat je hem zelden kunt zien.

De wolf leeft in groepen en kent een sociale structuur. Mannetjes kunnen tot 80 kg wegen, vrouwtjes tot 50 kg. Het gehoor, de reukzin en het zichtvermogen zijn goed ontwikkeld. Een wolf kan tegen de wind in andere dieren ontdekken die zich op een afstand van 300 meter van hem bevinden. Ook kan hij uitstekend zien in het donker. De wolf heeft een zichthoek van

250° (ter vergelijking: 180° bij mensen). De hoektanden van de wolf zijn 2,5 cm lang en zijn sterk, scherp en lichtelijk gekromd. Met deze hoektanden kunnen ze hun prooi grijpen en vasthouden. De druk die een wolf met de hoektanden kan uitoefenen tijdens het bijten, is 15 MPa. Een wolf kan daarmee het been van een eland in een hap doorbijten. Een wolf kauwt niet op zijn prooi, maar scheurt het vlees in stukken en slikt het door. Het scheuren van dit vlees doet hij met zijn kleine snijtanden. Met draderige bestanddelen van het vlees, flost de wolf op een natuurlijke manier zijn tanden. Hierdoor worden de speekselklieren geactiveerd en wordt de mond ook gespoeld.

Christof heeft een prachtige rally- of andere wagen gezien waarmee hij maar al te graag op de foto wil staan.

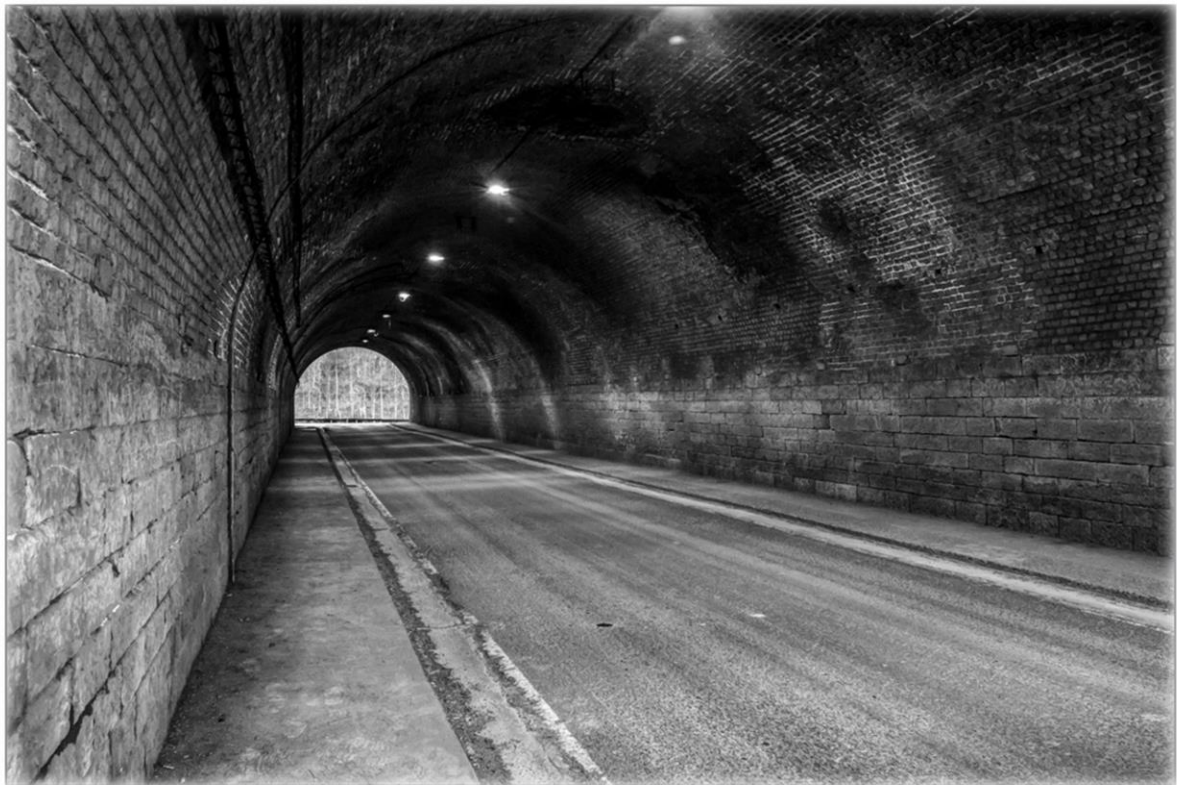
De belvédère staat op een basis van beton van 150m³. Hij beschikt over acht verdiepingen ondersteund door 4 houten pijlers omgeven door ijzer met een totale hoogte van 31m60. Hij bevindt zich op 385 m hoogte en 180m boven de rivier. Vanop het laatste platform met een

oppervlakte van 36 m², dat men bereikt na een beklimming van 161 treden, kan men een uitzonderlijk panorama in het rond ontdekken.

Er volgt nog een pittige afdaling tot de eigenlijke stad.

In juli 1891 werd de toekomstige tunnel onder het kasteel getraceerd. Deze 90m lange doorgang beantwoordde aan het ontwikkelingsproject van het spoorwegnet uit 1890. Het

maakte de stadskern van Bouillon beter bereikbaar. De bedoeling was de stad met Frankrijk (Sedan) te verbinden via het dorp Corbion. De doorboring was klaar op 27 juni 1896. Pas veertien jaar later, op 11 september 1910, werd de tunnel met praal ingewijd.

Het kasteel van Bouillon is strategisch gelegen op een lange rotskam, in een lus van de Semois, die er langs twee kanten langs stroomt. De vesting bestaat uit drie delen die door bruggen met elkaar verbonden zijn en op die manier één geheel vormen.

Onze laatste nacht brengen we door in het viersterren hotel de la Poste. Het is nog een authentiek, historisch gebouw waarvan de charme bewaard is gebleven sinds 1730.

We sluiten deze reis af met een foto van ons vieren. Het was terug een prachtige reis in goed gezelschap. Officieel is de Transardennaise ongeveer 160 km lang maar doordat de meeste hotels niet op onze route lagen hebben wij er ongeveer 175 km opzitten.

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com
Tekst : Ludwig D'Haese
Foto's : Christof Betholet, Jean-Pierre Verfaillie en Ludwig D'Haese